

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/301/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201812
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1021201812.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. a Mgr. Miroslavy Fodor, v právnej veci žalobcu: A. B. C. D., narodený XX.XX.XXXX, bytom E. F. XXXX/X, XXX XX G., zastúpený: AK Castiglione s. r. o., so sídlom Námestie Martina Benku 10, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré mesto, IČO: 51 635 046, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-ŠSO-OBP-57-005/2021 zo dňa 07.09.2021, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.
Pribeh administratívneho konania
Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Rozhodnutím Úradu špeciálnych služieb a operácií Prezídia Policajného zboru (ďalej len „úrad“) č. PPZ-ŠSO-OBP-57-005/2021 zo dňa 07.09.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) vo veci vykonania bezpečnostnej previerky II. stupňa pre stupeň utajenia Dôverné u žalobcu ako navrhovanej osoby, žalovaný rozhodol, že (a) žalobcu nemožno považovať za bezpečnostne spoľahlivého preto, že u neho bolo zistené bezpečnostné riziko, lebo preukázal svojim konaním a vyjadrením nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností, podľa § 10 ods. 1 písm. g) v spojení s § 14 ods. 1 a ods. 2 písm. c) bod 6 zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane utajovaných skutočností“), a (b) ukončuje bezpečnostnú previerku II. stupňa pre stupeň utajenia Dôverné žalobcovi ako navrhovanej osobe podľa § 26 ods. 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností.

2. Žalobca požiadal žalovaného dňa 20.11.2020 o vykonanie bezpečnostnej previerky podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností. Súhlas žalobcu o vykonanie bezpečnostnej previerky bol daný dňa 12.11.2020.

3. Na základe súhlasu žalobcu o vykonanie bezpečnostnej previerky vykonal žalovaný podľa § 18 ods. 4 v spojení s § 21 zákona o ochrane utajovaných skutočností bezpečnostnú previerku II. stupňa pre stupeň utajenia Dôverné. V konaní o udelenie bezpečnostnej previerky žalovaný obstaral v spolupráci s dotknutými štátnymi orgánmi a príslušnými právnickými osobami všetky potrebné podklady pre vykonanie bezpečnostnej previerky žalobcu (ďalej iba „listinné dôkazy“) podľa § 16 ods. 1 písm. a),

b), c) zákona o ochrane utajovaných skutočností, ktoré sú sústredené v bezpečnostnom spise žalobcu pod č. EBS 25/2011. Listinné dôkazy obsahujú informácie o bezpečnostnej spoľahlivosti žalobcu a boli pôvodcom označené ako utajované skutočnosti, stupňa utajenia Vyhradené v zmysle zákona o ochrane utajovaných skutočností.

4. Na základe zistených skutočností vyplývajúcich z listinných dôkazov, ktoré vykazovali zákonné prekážky k vydaniu bezpečnostnej previerky žalobcu, vykonal žalovaný so žalobcom dňa 30.04.2021 bezpečnostný pohovor za účelom odstránenia vzniknutých rozporov vyplývajúcich z listinných dôkazov. Žalobcom absolvovaný bezpečnostný pohovor však neodstránil rozpory tvrdení s listinnými dôkazmi, a preto bol vyzvaný na bezpečnostný pohovor formou psychofyziologického overenia pravdivosti s dňom konania 12.05.2021. Tento pohovor nebol dňa 12.05.2021 uskutočnený z dôvodu námietky žalobcu týkajúcej sa jeho zdravotného stavu a z dôvodu domnienky o potrebe zbavenia mlčanlivosti ako zákonnej prekážky.

5. Po zbavení žalobcu jeho mlčanlivosti vyzval žalovaný opakovane žalobcu v súlade s § 25 ods. 4 zákona o ochrane utajovaných skutočností k vykonaniu pohovoru formou psychofyziologického overenia pravdivosti, ktorý sa uskutočnil dňa 14.06.2021. Nakoľko žalobca ani týmto úkonom neodstránil rozpory jeho tvrdení s listinnými dôkazmi a zistenými skutočnosťami, bol opakovane (tretí krát) vyzvaný na absolvovanie úkonu psychofyziologického overenia pravdivosti, ktorý sa uskutočnil dňa 16.06.2021.

6. Po vyhodnotení dôkazov vydal žalovaný dňa 07.09.2021 napadnuté rozhodnutie, ktoré prevzal žalobca dňa 10.09.2021. Napadnuté rozhodnutie nebolo vydané pod stupňom utajenia. V napadnutom rozhodnutí žalovaný po zhrnutí vyššie uvedeného priebehu bezpečnostnej previerky zvýraznil, že oprávnenie navrhovanej osoby na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami pre stupne utajenia Prísne tajné, Tajné, Dôverné alebo Vyhradené môže vzniknúť, ak tento zákon neustanovuje inak, iba navrhovanej osobe, ktorá je bezpečnostne spoľahlivá (§ 10 ods. 1 písm. g/ zákona o ochrane utajovaných skutočností). Za bezpečnostne spoľahlivú osobu sa, okrem iného, nepovažuje ten, u koho bolo zistené bezpečnostné riziko, pričom za takéto riziko sa považuje zistenie, že osoba preukázala svojim konaním alebo vyjadrením nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností (§ 14 ods. 1 a ods. 2 písm. c/ bod 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností).

7. S ohľadom na dôležitosť utajovaných skutočností, štát umožňuje prístup k utajovaným skutočnostiam iba obmedzenému okruhu osôb, na ktoré však kladie určité požiadavky, pričom týmto obmedzením prístupu sa štát snaží (a musí snažiť) o ochranu svojich záujmov a tento cieľ pokladá ústavný súd za legitímny. Tieto predpoklady taxatívne stanovuje § 10, 11 a 14 zákona o ochrane utajovaných skutočností. Medzi predpoklady na vznik oprávnenia osoby na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami je zaradená aj bezpečnostná spoľahlivosť navrhovanej osoby, ktorá je legálne definovaná pozitívne v § 10 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane utajovaných skutočností a zároveň je aj negatívne vymedzená v § 14 ods. 2 písm. c) bod 6 daného zákona. Sú dané štyri kategórie osôb, ktoré sa nepovažujú za bezpečnostne spoľahlivé, pričom žalobca bol podľa právnej kvalifikácie uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia zaradený do štvrtej kategórie osôb – osoby, u ktorých sa preukázala existencia bezpečnostného rizika. Žalovaný vychádza z toho, že výraz „rizikový“ predstavuje osobu nebezpečnú; ide o hrozbu niečoho zlého, ohrozujúceho niekoho alebo niečo. Z povahy veci vyplýva, že obsah pojmu „bezpečnostné riziko“ je obmedzený predovšetkým jeho vzťahom k účelu zákona o ochrane utajovaných skutočností, ktorým je verejný záujem na ochrane utajovaných skutočností, a následným vznikom ujmy na záujmoch štátu. Konkrétne vymedzenie bezpečnostného rizika teda závisí od posúdenia všetkých významných skutočností vyplývajúcich z podkladových materiálov na bezpečnostnú previerku, ktoré na účely zákona predstavujú ohrozenie ochrany utajovaných skutočností.

8. Bezpečnostné riziko je v predmetnej veci dané tým, že žalobca ako navrhovaná osoba preukázal svojim konaním nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu o ochrane utajovaných skutočností. Existencia uvedených skutočností nemôže byť dostatočnou garanciou toho, že žalobca je bezpečnostne spoľahlivý a zabezpečí zodpovedajúcu ochranu štátom utajovaných skutočností, ktoré mu majú byť pri výkone funkcie sprístupnené. Žalovaný odkazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“), podľa ktorej treba pod pojmom „bezpečnostné riziko“ rozumieť „samotné podozrenie z existencie bezpečnostných rizík. Pritom posudzovanie informačnej hodnoty určitých zistení je nutne vždy úvahou pravdepodobnostnou, založenou v určitej miere na odhade. Preto niekedy pre záver

o existencii bezpečnostného rizika (§ 14 ods. 2 zákona č. 215/2004 Z. z.) postačí zistenie, že je pravdepodobné, že príslušná zákonom predvídaná skutková podstata bola naplnená“ (napr. sp. zn. 10Snr/1/2017 zo dňa 27.09.2017, sp. zn. 2Sž/7/2016 zo dňa 20.06.2019, obdobný názor zastáva Najvyšší správny súd Českej republiky v rozsudku zo dňa 25.11.2011, č. j. 7As/31/2011 - 101, publ. pod č. 2602/2012 Sb. NSS).

II.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

9. Žalobca podal pôvodne na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu zo dňa 09.11.2021, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jeho zrušenia z dôvodu nesprávneho zistenia skutkového stavu, nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, z dôvodu, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu, a tiež z dôvodu podstatného porušení ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

10. Žalobca kategoricky odmieta, že by z jeho strany došlo k akémukoľvek nečestnému, nedôveryhodnému konaniu vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. dôkazy, a dokonca ani žiadne konkrétne skutkové tvrdenia, ktoré by viedli k neudeleniu previerky a potvrdzovali by objektivitu a vierohodnosť rozhodnutia. Riaditeľ úradu len vo všeobecnosti konštatuje rozpory v tvrdeniach žalobcu s listinnými dôkazmi a alibisticky a účelovo sa odvoláva na utajenie predmetných skutočností stupňom utajenia Vyhradené, pričom vzhľadom k zániku žalobcovho oprávnenia sa oboznamovať s predmetnými skutočnosťami žalobca ani nie je (a ani v čase vykonania previerky už nebol) oprávnený oboznamovať sa s ich obsahom. Žalobca podotýka, že ani pri ochrane utajovaných skutočností nie je na mieste adresáta rozhodnutia správneho orgánu celkom zbaviť akejkolvek možnosti uviesť skutočnosti svedčiacie v jeho prospech. Nosným dôvodom nezákonnosti napadnutého rozhodnutia je odraz vyššie uvedených skutočností v jeho obsahu, ktorý neobsahuje – okrem opisu času, miesta a priebehu úkonov (nie však ich obsahu) a všeobecných fráz – žiadne konkrétne, ani všeobecné uvedenie dôvodu, prečo správny orgán rozhodol tak, ako uviedol vo výroku, t. j. že neudelil bezpečnostnú previerku.

11. Poukazuje na skutočnosť, že overenie na detektore lži žalobca absolvoval po uplynutí lehoty na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, pričom bol povinný sa k takýmto utajovaným skutočnostiam vyjadriť. Žalobcovi dodnes nie sú známe konkrétne dôkazy, resp. okolnosti na základe ktorých mu nebola udelená bezpečnostná previerka. Nebol mu oznámený konkrétny výsledok vyšetrenia na detektore. Žiadosť o to, aby ho žalovaný s konkrétnymi okolnosťami oboznámil a sprístupnil mu jeho bezpečnostný spis, mu bola pri osobnom doručovaní rozhodnutia dňa 10.09.2021 ústne zamietnutá. Taktiež mu nebolo udelené jednorazové oprávnenie oboznámiť sa s utajovanými skutočnosťami uvedenými v spise. Žalobca preto nie je schopný sa voči týmto tvrdeniam brániť resp. ich vyvrátiť. Odkazuje na ustálenú súdnu prax pri preskúmaní rozhodnutí o bezpečnostných previerkach (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 143/2017-53) a navrhol správne súdu, aby žalovaného vyzval na vydanie administratívnych spisov vrátane utajovaných častí podľa § 34 ods. 1 písm. f) zákona o ochrane utajovaných skutočností.

12. Žalobca poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu i Ústavného súdu, podľa ktorej rozhodnutia o neudelení bezpečnostných previerok síce nemusia (a ani nemôžu) obsahovať priamo citácie utajovaných skutočností, no majú byť zrozumiteľné, preskúmateľné a odôvodnené. Cituje nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 143/2017. Napadnuté rozhodnutie sa ani len nepribližuje k požiadavke, aby dotknutá osoba mala možnosť žiadať o oznámenie aspoň základných dôvodov rozhodnutia.

13. Žalobca namieta nedodržanie zákonnej lehoty na rozhodnutie o bezpečnostnej previerke, o ktorej sa má rozhodnúť v lehote 6 mesiacov od podania žiadosti, ktorú žalobca podal dňa 20.11.2020. Pôvodná lehota na rozhodnutie o udelení/neudelení previerky tak bola do 03.03.2021, avšak žalovaný si túto lehotu z vlastného rozhodnutia predĺžil. Dňa 03.03.2021 bolo žalobcovi oznámené predĺženie lehoty.

14. Ďalšou žalobnou námietkou je zaujatosť osoby, ktorá vykonávala bezpečnostnú previerku. Bezpečnostnú previerku žalobcu vykonával pracovník oddelenia, ktorý bol predtým dlhodobo

žalobcovým podriadeným, voči ktorému viedol žalobca v rokoch 2018 a 2019 viacero disciplinárnych konaní a takisto ho vyhodnocoval pre jeho slabé výsledky, neschopnosť a nespôsobilosť zastávať vykonávanú funkciu. S dotýčným mal žalobca pomerne ostrý pracovný spor, ktorý vyvrcholil viacerými pohovormi, s tým že dotýčny sám uviedol, že k 31.12.2019 ukončí na vlastnú žiadosť služobný pomer. U tejto osoby je zrejmá jej zaujatosť voči osobe žalobcu. Namieta tiež účelovú reorganizáciu pracoviska určeného na vykonávanie bezpečnostných previerok k 01.09.2019, čo malo dôsledok v personálnom poddimenzovaní destabilizovaní až takmer nefunkčnosti daného pracoviska.

15. Namieta tiež účelovosť konania v rámci bezpečnostnej previerky na základe anonymného podania voči jeho osobe, v ktorom mal byť žalobca hrubým a lživým spôsobom kriminalizovaný spoločne s ďalšími bývalými, alebo stále činnými kolegami. Počas bezpečnostného pohovoru odpovedal na všetky otázky a bol presvedčený, že všetky tvrdenia uvedené aj v anonyme boli náležite a uspokojivo vysvetlené. Po vykonanom pohovore bola žalobcovi po týždni dňa 07.05.2021 zaslaná SMS riaditeľom úradu s požiadavkou o vyjadrenie súhlasu s absolvovaním psychofyziologického vyšetrenia na Akadémii Policajného zboru, s čím žalobca súhlasil. Dňa 10.05.2021 žalobca dostal ďalšiu SMS od riaditeľa úradu, že sa má dňa 12.05.2021 dostaviť na detektor, teda len 3 pracovné dni pred uplynutím lehoty na vydanie rozhodnutia o bezpečnostnej previerke. Vopred bolo známe, že zákonná lehota na vydanie meritórného rozhodnutia nebude dodržaná a žalobca príde o oprávnenie oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami. Nasvedčuje tomu aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, kde žalovaný konštatuje vyhotovenie záznamu pracoviskom Akadémie Policajného zboru až dňa 08.07.2021, teda tri týždne po absolvovaní úkonu.

16. Žalobca zároveň tvrdí nezákonnosť vykonaných testov na detektore lži z dôvodu, že podľa jeho vedomostí nedošlo zo strany príslušného orgánu k udeleniu poverenia pracovníkovi Akadémie Policajného zboru na vykonanie tohto úkonu so žalobcom.

17. Neudelením bezpečnostnej previerky bol žalobca prakticky donútený po 30 rokoch služby odísť z Policajného zboru do civilu, nakoľko posledných takmer 19 rokov pracoval v úplnom utajení. Vedením pracoviska bolo žalobcovi oznámené, že keďže mu nebola udelená bezpečnostná previerka, má možnosť ukončiť služobný pomer, alebo bude vzhľadom k situácii prevelený pravdepodobne niekde na obvodné oddelenie Policajného zboru.

III.

Vyjadrenie žalovaného

18. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 13.01.2022, pričom uviedol, že toto vyjadrenie neobsahuje utajované skutočnosti. K procesu vykonávania bezpečnostných previerok príslušníkov Policajného zboru uviedol, že sa tento proces vykonáva pod stupňom utajenia, preto nie je možné v tomto stanovisku uvádzať podrobné dôkazy, ich vykonávanie, posudzovanie a vyhodnocovanie tak, ako boli napadnuté žalobcom, rovnako ako obsah spisového materiálu, či podrobnosti z konania o postupe pri ich výkone.

19. Vo vzťahu k námietke nedodržania lehoty na vykonanie bezpečnostnej previerky žalovaný uvádza, že lehota na vydanie rozhodnutia podľa § 27 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane utajovaných skutočností je 3 mesiace od začatia konania. Lehota bola žalovaným predĺžená podľa § 27 ods. 3 zákona o ochrane utajovaných skutočností o 3 mesiace, t. j. do 20.5.2021. Žalovaný vzhľadom na odstraňovanie prekážok - námietok žalobcu nemohol rozhodnúť v danej lehote; všetky námietky žalobcu bral do úvahy a postupne ich odstraňoval, čo značne prispelo k nedodržaniu lehoty. Žalovaný poskytoval žalobcovi v konaní maximálnu súčinnosť, preto považuje uvedené námietky za celkom nedôvodné. Žalovaný v priebehu konania prihliadal a robil príslušné opatrenia na odstránenie nasledovných relevantných námietok:

(a) žalobca oznámil žalovanému „výskyt anonymu zo dňa 01.04.2021“, ktorý bolo potrebné náležite prešetriť, nakoľko obsah anonymu mohol mať vplyv na výsledok konania o udelenie bezpečnostnej previerky;

(b) pred absolvovaním psychofyziologického overovania pravdivosti namietal žalobca zdravotný stav dňa 12.05.2021; žalobca tiež musel absolvovať antibiotickú liečbu po ochorení COVID-19, a preto došlo k posunu termínov v konaní (overenie pravdivosti sa posunulo na 14.06.2021 a ďalší takýto úkon bol uskutočnený dňa 16.06.2021; žalovanému boli výsledky z týchto úkonov doručené dňa 08.07.2021);

(c) pred absolvovaním overovania pravdivosti namietal žalobca povinnosť zbavenia mlčanlivosti; túto námietku bral žalovaný ako prekážku, ktorú bolo potrebné odstrániť – hoci vzhľadom na uvedenú zákonnú prax tak nemusel urobiť, dňa 24.05.2021 bol žalobca zbavený mlčanlivosti rozhodnutím ministra vnútra Slovenskej republiky č. p.: SITB-OB-026-002-V/2021.

20. Žalovaný poukázal aj na mimoriadne opatrenia platiace v súvislosti s ochorením COVID-19, kedy bol v súlade s uznesením vlády Slovenskej republiky č. 718 zo dňa 11.11.2020 predĺžený núdzový stav. Bol tiež prijatý zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v justícii v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, ktorý určuje procesné lehoty, ktoré prestali plynúť. Nebolo preto možné rigorózne dodržať lehoty z dôvodu doručenia potrebných podkladových materiálov zo štátnych inštitúcií a právnických osôb, ktorým na vybavenie veci lehoty plynuli. Keďže aj v prípade žalovaného sa jednalo o procesnú lehotu, jej nedodržanie bolo stále viazané na pandemickú udalosť na území štátu. Žalovaný preto pokladá nedodržanie procesnej lehoty za dôvodné.

21. Žalovaný uvádza, že nemá zákonný dôvod uvádzať v napadnutom rozhodnutí konkrétny obsah utajovaných listinných dôkazov. Skutočnosti uvedené v listinných dôkazoch dostatočne preukazujú, že žalobca svojim konaním preukázal nečestnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností. S odkazom na nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 15/03 zo dňa 11.02.2004 k otázke vyváženosti prístupu k záujmu na ochrane utajovaných skutočností a ochrane práva jednotlivca na súdnu a inú právnu ochranu uvádza, že podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností sa na rozhodovanie podľa neho nevzťahujú všeobecne záväzné predpisy o správnom konaní, z čoho vyplýva, že postupy podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností nie je potrebné objasniť a odôvodniť tak, ako je to obvyklé v správnom konaní. Rovnako rozhodnutie o ukončení previerky (oznámenie o zániku platnosti osvedčenia) nemusí obsahovať žiadne odôvodnenie.

22. Na posúdenie bezpečnostnej spoľahlivosti žalobcu a preukázanie bezpečnostného rizika majú zásadný význam skutočnosti uvedené v označených listinných dôkazoch. Žalovaný zobral do úvahy aj výsledky psychofyziologického overenia pravdivosti, ktoré sa uskutočnili vždy (v tomto prípade nejde iba o možnosť), ak sú vyjadrenia navrhovanej osoby v priebehu bezpečnostného pohovoru v rozpore so zistenými skutočnosťami, ktoré by mohli byť prekážkou na vydanie osvedčenia alebo dôvodom na zrušenie platnosti osvedčenia.

23. Absolvovanie bezpečnostného pohovoru formou psychofyziologického overovania pravdivosti sa uskutočňuje na pracovisku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktoré je k vykonaniu takéhoto vyšetrenia príslušné v zmysle čl. 24 nariadenia Prezídia Policajného zboru č. 84/2019 o organizačnom poriadku. Kriminálny a expertízny ústav Policajného zboru je oprávnenou osobou podľa § 2 písm. f) zákona o ochrane utajovaných skutočností a všetky informácie získané z psychofyziologického overovania pravdivosti sú utajovanou skutočnosťou pod stupňom utajenia Vyhradené podľa bodu 103 nariadenia č. 87/2015 o zozname utajovaných skutočností. Keďže žalobca nemal vypovedať pred orgánom činným v trestnom konaní o utajovaných skutočnostiach v súvislosti s jeho služobným zaradením na pracovisku ani jeho služobnou činnosťou, ale vyšetrenie malo byť vykonané iba pre potreby bezpečnostnej previerky zamerané na bezpečnostnú spoľahlivosť žalobcu, ochranu utajovaných skutočností a únik služobných informácií, nevznikla potreba zbavenia mlčanlivosti žalobcu v tomto prípade. Napriek tomu žalovaný námietke žalobcu vyhovel a žalobca bol zbavený mlčanlivosti.

24. Vo vzťahu k námietke o nesprístupnení výsledku overovania pravdivosti žalobcovi, žalovaný uvádza, že bezpečnostný spis, ktorého súčasťou sú výsledky overovania pravdivosti, má povahu utajovaných skutočností. Žalobcu pritom nebolo možné považovať za oprávnenú osobu podľa § 2 písm. f) zákona o ochrane utajovaných skutočností. V zmysle čl. 6 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 58/2012 o postupe pri vykonávaní psychofyziologického overovania pravdivosti pracovisko doručí záver overovania pravdivosti osobe uvedenej v čl. 2 ods. 2 tohto nariadenia (overovanie pravdivosti vykonáva pracovisko na základe žiadosti nadriadeného s ustanovovacou pôsobnosťou alebo nadriadeného určeného útvaru, ak ide o uchádzača o prijatie do služobného pomeru alebo o policajta).

25. Vo vzťahu k námietke účelovosti konania a zaujatosti pracovníka vykonávajúceho previerku, ktorý mal chcieť žalobcu odstrániť z Policajného zboru neudelením previerky, žalovaný uvádza, že o udelení previerky rozhoduje správny orgán na základe obsahu podkladov od štátnych orgánov a

inštitúcií, obsahu samotnej žiadosti, zákonom predpísaných podkladov, vlastných podkladov šetrenia bezpečnostných incidentov, výsledkov z psychofyziologického overovania pravdivosti (ktoré vyhodnocujú pracovníci, ktorí ani nepoznajú žalobcovu totožnosť). Námieta o zaujatosti a účelovosti konania nemá oporu v zákonných ustanoveniach a žalobca ju namieta po ukončení konania.

26. K namietaným následkom napadnutého rozhodnutia, kedy bol rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky zo dňa 14.05.2021 č.1/2021 PPZ-ŠSO-OKL2-D-4-001/2021 (ďalej len „personálny rozkaz“) žalobca zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov, žalovaný uvádza, že žalobca bol pôvodne ustanovený do funkcie, pre ktorú sa podľa zoznamu funkcií na úrade žalovaného v zmysle § 8 ods. 2 písm. d) zákona o ochrane utajovaných skutočností vyžaduje oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia Dôverné. Keďže žalobcove osvedčenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia Dôverné bolo platné do 16.05.2021, vzhľadom na uvedené nemohol k dátumu 17.05.2021 vykonávať doterajšiu funkciu z dôvodu straty oprávnenia na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia Dôverné. Nakoľko žalobca nespĺňal predpoklad ustanovenia do akejkoľvek inej funkcie na pracovisku žalovaného, pretože všetky funkcie si podľa zoznamu funkcií vyžadujú oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami minimálne stupňa Dôverné, neobstojí ani argument žalobcu, že mu mal byť riaditeľom úradu udelený aspoň nižší stupeň oprávnenia na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami Vyhradené.

27. K námietke žalobcu, že je bežnou praxou, ak nie je príslušníkovi Policajného zboru včas udelená previerka na jeho oboznamovanie sa v stupni Dôverné a vyšších stupňov, úrad je oprávnený dočasne uložiť oprávnenie na oboznamovanie sa s nižším stupňom utajenia teda Vyhradené, žalovaný dodáva, že bezpečnostná previerka má preventívny charakter, keďže jej cieľom je eliminácia rizík neoprávnenej manipulácie s utajovanými skutočnosťami, pričom na vznik oprávnenia na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami nie je právny nárok. Tento postup nemohol byť žalovaným aplikovaný z dôvodu vedomosti o bezpečnostných incidentoch prešetrovaných v konaní o udelenie bezpečnostnej previerky.

28. Na vyjadrenie žalovaného žalobca nereagoval svojím vyjadrením. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli súdu doručené.

IV.

Konanie na správnom súde a relevantná právna úprava

29. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety prešla v júni 2023 na Správny súd v Bratislave. V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA-6S/301/2021.

30. Správny súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), pretože ani jeden z účastníkov nepožiadal o nariadenie pojednávania (§ 107 ods. 1 písm. a/ SSP) a súd má zároveň za to, že sú splnené ďalšie procesné podmienky na prejednanie veci bez pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.10.2025 (§ 137 ods. 4 SSP).

31. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

32. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

33. Podľa § 10 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane utajovaných skutočností, oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami pre stupne utajenia Prísne tajné, Tajné, Dôverné alebo Vyhradené môže vzniknúť, ak tento zákon neustanovuje inak, iba navrhovanej osobe, ktorá je bezpečnostne spoľahlivá.

34. Podľa § 14 ods. 1 zákona o ochrane utajovaných skutočností, za bezpečnostne spoľahlivú osobu sa nepovažuje ten, kto uviedol nepravdivé údaje v osobnom dotazníku, v bezpečnostnom dotazníku alebo pri bezpečnostnom pohovore, kto bol pracovne zaradený a aktívne vykonával činnosť v ustanovených štruktúrach bývalej Štátnej bezpečnosti podľa prílohy č. 1 alebo bývalej spravodajskej správy Generálneho štábu Československej ľudovej armády do 31. decembra 1989 s výnimkou osoby, ktorá vykonávala v týchto štruktúrach len obslužné alebo len zabezpečovacie činnosti, alebo vedome spolupracoval s týmito štruktúrami, alebo u koho bolo zistené bezpečnostné riziko.

35. Podľa § 14 ods. 2 písm. c) bod 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností, za bezpečnostné riziko sa považuje zistenie, že osoba preukázala svojím konaním alebo vyjadrením nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností.

36. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ochrane utajovaných skutočností, bezpečnostný pohovor s navrhovanou osobou sa vykoná, ak sa v priebehu bezpečnostnej previerky zistili skutočnosti, ktoré by mohli byť prekážkou na vydanie osvedčenia alebo dôvodom na zrušenie platnosti osvedčenia. V priebehu bezpečnostného pohovoru má navrhovaná osoba možnosť vyjadriť sa k zisteným skutočnostiam. Z uskutočneného bezpečnostného pohovoru sa vyhotoví písomný záznam, ktorý zúčastnené strany podpíšu. Odopretie podpisu, dôvody tohto odopretia a námietky proti obsahu záznamu sa v ňom zaznamenajú.

37. Podľa § 25 ods. 4 zákona o ochrane utajovaných skutočností, psychofyziologické overenie pravdivosti sa uskutoční vždy, ak sú vyjadrenia navrhovanej osoby v priebehu bezpečnostného pohovoru v rozpore so zistenými skutočnosťami, ktoré by mohli byť prekážkou na vydanie osvedčenia alebo dôvodom na zrušenie platnosti osvedčenia.

38. Podľa § 25 ods. 4 zákona o ochrane utajovaných skutočností, úrad je povinný rozhodnúť o bezpečnostnej previerke II. stupňa do troch mesiacov od začatia konania.

39. Podľa § 25 ods. 4 zákona o ochrane utajovaných skutočností, ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť v lehotách podľa odseku 1, môže ich úrad predĺžiť najviac o tri mesiace. O predĺžení lehoty s uvedením dôvodov je úrad povinný upovedomiť navrhovanú osobu a vedúceho, ktorý o vykonanie previerky požiadal.

V.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

40. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobu, žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a s odkazom na § 190 SSP ju zamietol.

41. Keďže napadnutým rozhodnutím bolo konštatované bezpečnostné riziko, resp. že ho nemožno považovať za bezpečnostne spoľahlivú osobu, žalobcovi nebolo udelené oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami. Žalovaný nijako nepopiera a naopak sám uviedol, že žalobca bol pôvodne ustanovený do funkcie, pre ktorú sa podľa zoznamu funkcií na úrade žalovaného vyžaduje oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia Dôverné. Keďže žalobcove osvedčenie stupňa utajenia Dôverné bolo platné do 16.05.2021, nemohol k dátumu 17.05.2021 vykonávať doterajšiu funkciu. Nakoľko žalobca nespĺňal predpoklad ustanovenia do akejkoľvek inej funkcie na pracovisku žalovaného, bol personálnym rozkazom zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov. Aj keď predmetom súdneho prieskumu nie je rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, ale rozhodnutie o neudelení bezpečnostnej previerky pre oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, toto neudelenie samo o sebe znemožnilo žalobcovi ďalej vykonávať funkciu na doterajšom pracovisku žalovaného. Pre žalobcu teda nebolo predmetom

konania len právo na prístup k utajovaným skutočnostiam, no skôr výkon doterajšej pozície v služobnom pomere. Možno preto konštatovať, že v danom prípade je aplikovaný čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane základných práv a slobôd (ďalej len „Dohovor“) a záruky z neho vyplývajúce (rozsudok Veľkého senátu Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Regner proti Českej republike zo dňa 19.09.2017, bod 120 až 126). Prejednávaný prípad teda správny súd posúdil ako prípad z oblasti správneho trestania a primerane k tomu posúdil aj existenciu vád podľa § 195 SSP, ktoré by správny súd oprávňovali preskúmať napadnuté rozhodnutie nad rozsah uplatnených žalobných bodov. Tieto dôvody súd nezistil.

42. Správny súd úvodom uvádza, že administratívny spis žalovaného tvoril utajovanú časť – za účelom správneho súdneho prieskumu všetci členovia senátu, ktorý prejednal a rozhodol predmetnú vec, do neho nahliadli a oboznámili sa s jeho obsahom dňa 16.10.2025. Úlohou správneho súdu je preskúmať, či skutočnosti, kladené žalobcovi ako dôvod zistenia bezpečnostného rizika u žalobcu a následného ukončenia bezpečnostnej previerky na stupeň utajenia Dôverné, majú alebo nemajú oporu v obsahu administratívneho spisu, vrátane jeho utajovanej časti. Súd musí posúdiť, či úvaha príslušného orgánu pri hodnotení dôkazov má oporu v samostatnom obsahu týchto dôkazov, teda či zjavne neprihliada (neignoruje) obsah určitého dôkazu alebo naopak, nerobí závery, ktoré sa z obsahu dôkazov myšlienkovy správne nedajú odvodiť (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/32/2025 zo dňa 30.07.2025, ktorý odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. SŽ-o-KS 92/2004, Zo súdnej praxe č. 78/2006). Správny súd sa tak zameril na vyhodnotenie dôkazov, obsiahnutých v utajovanej časti administratívneho spisu (na ktorý odkazoval aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí) vo vzťahu na ich vierohodnosť, presvedčivosť a relevantnosť, a na podklade uvedeného ustáli, či voľná úvaha orgánov verejnej správy vychádza z ich obsahu a pohybuje sa v medziach zákona o štátnej službe.

43. Vzhľadom na žalobný dôvod, ktorý žalobca označil ako „nosný“, správny súd sa primárne zaoberal namietanou nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia. Žalobca namieta, že okrem opisu času, miesta a priebehu úkonov vyšetrenia pravdivosti, rozhodnutie neopisuje obsah týchto úkonov a nepomenúva žiadne konkrétne, ani všeobecné uvedenie dôvodu, prečo správny orgán neudelil bezpečnostnú previerku. Za nepreskúmateľné sa považuje rozhodnutie, ktoré je alebo nezrozumiteľné, teda nejasné, alebo protirečivé. Nezrozumiteľnosť znamená aj nezrozumiteľnosť jazykovú či logickú, keď napríklad nie je zjavné, či a aké dôkazy orgán verejnej správy vykonal, a pod. Za nedostatočne odôvodnené sa považuje rozhodnutie, z ktorého nie je zjavné, aké úvahy viedli orgán verejnej správy pri vyhodnotení dokazovania, pri právnom posudzovaní veci atď.

44. Podľa názoru správneho súdu, napadnuté rozhodnutie požiadavku zrozumiteľnosti a odôvodnenia spĺňa, keďže z neho možno vyvodíť, aké skutočnosti považoval žalovaný za prekážku bezpečnostnej spoľahlivosti žalobcu, aj pod aké ustanovenie zákona zistený skutkový stav subsumoval. Správny súd uvádza, že z dôvodu utajovaných informácií, ktoré obsahoval administratívny spis, je odôvodnenie tohto rozsudku koncipované tak, aby sa prihliadlo na mieru ochrany týchto utajovaných informácií.

45. Podľa obsahu administratívneho spisu išlo v prípade žalobcu o bezpečnostnú previerku II. stupňa pre stupeň utajenia Dôverné. Oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami pre stupeň utajenia Dôverné môže vzniknúť iba navrhovanej osobe, ktorá je, okrem iného, bezpečnostne spoľahlivá. Podľa napadnutého rozhodnutia, žalobcu nemožno považovať za bezpečnostne spoľahlivú osobu preto, že u neho bolo zistené bezpečnostné riziko, lebo došlo k zisteniu, že žalobca preukázal svojím konaním a vyjadrením nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností podľa § 10 ods. 1 písm. g) v spojení s § 14 ods. 1 a ods. 2 písm. c) bod 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností. Kľúčovým je v tomto smere výklad pojmov „zistené bezpečnostné riziko“ v spojení s textom výroku napadnutého rozhodnutia, že žalobca „preukázal svojím konaním a vyjadrením nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností“. Tento text kopíruje vyššie citované ustanovenia zákona o ochrane utajovaných skutočností.

46. K výkladu uvedenej podmienky existencie bezpečnostného rizika u navrhovanej osoby podľa § 14 ods. 1 a ods. 2 písm. c) bod 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností sa už vyjadril Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“), ktorý v rozsudku sp. zn. 35Snr/2/2021 zo dňa 07.12.2022 uviedol:

„17. [...] Bezpečnostná spoľahlivosť osoby je ďalej vymedzená tak, že o. i. vylučuje osoby, u ktorých bolo zistené bezpečnostné riziko. Za bezpečnostné riziko sa považuje aj to, že navrhovaná osoba preukázala svojím konaním alebo vyjadrením nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností.

18. NSS zdôrazňuje znenie zákona, ktoré explicitne zakotvuje pojmy „zistené“ bezpečnostné riziko, „zistenie, že osoba preukázala“ svojím konaním alebo vyjadrením nečestnosť atď. Priamo z textu zákona je teda zrejmé, že zákonodarca pre kvalifikáciu navrhovanej osoby ako nie bezpečnostne spoľahlivej vyžaduje určitú kvalitatívnu úroveň rizika, ktoré musí byť v danom administratívnom procese zistené a preukázané.

19. NSS dopĺňa, že správnosti takéhoto prístupu nasvedčuje aj proces prijímania zákona č. 215/2004 Z. z. V predkladanom návrhu (vládný návrh zákona, III. vol. obdobie, tlač 452) § 14 ods. 2 písm. d) bod. 6 znel: „Za bezpečnostné riziko sa považuje ... zistenie, že osoba ... preukázala svojím konaním alebo vyjadrením nečestnosť, nelojálnosť, nedôveryhodnosť alebo nediskrétnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností,“. Uznesenie č. 179 Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť z 19. januára 2004 k tejto časti návrhu obsahovalo pripomienku cit: „V bode 6 sa vypúšťa slovo „nelojálnosť“ a slovo „nediskrétnosť“ s odôvodnením, že sa tým odstraňuje možnosť úvahy pri stanovení bezpečnostného rizika. Rovnaké pripomienky výbor vzniesol k viacerým bodom tohto ustanovenia s totožným cieľom.

20. NSS nespochybňuje žalovaným uvádzané závery rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR o tom, že cit: „Prístup k utajovaným skutočnostiam nie je nárokom, ktorý patrí všetkým okrem tých, ktorí sú z toho či onoho dôvodu vylúčení, ale naopak výnimkou udelenou len niektorým. Zákon vymedzuje okruh osôb, na ktoré sa táto výnimka môže vzťahovať. Priznanie takýchto privilégií sa samozrejme musí opierať o rozumný dôvod verejného záujmu a nesmie vykazovať znaky svojvôle.“ (PL ÚS 6/04-67 z 19.10.2005). Zdôrazňuje však požiadavku, ktorú formuloval aj Ústavný súd SR, a to oporu rozhodnutia žalovaného v zákone a vylúčenie znakov svojvôle.

[...]

22. Z gramatického výkladu však možno vyvodit', že slovné spojenie „preukázala svojím konaním alebo vyjadrením nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností“ vyžaduje, aby žalovaný pri aplikácii tejto normy zistil, že navrhovaná osoba sa dopustila takého konania, ktoré nedáva záruku, že bude spôsobilá chrániť utajované skutočnosti. Zákon pritom jednoznačne stanovuje, že musí ísť o konanie týkajúce sa ochrany utajovaných skutočností. Do tejto kategórie rizika teda budú nepochybne spadať všetky prípady, keď bude zistené, že navrhovaná osoba už mala určitý vzťah k ochrane utajovaných skutočností a dopustila sa v tejto oblasti nečestnosti alebo nedôveryhodnosti.

23. NSS rešpektuje, že pod pojmom „bezpečnostné riziko“ treba v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR rozumieť samotné podozrenie z existencie bezpečnostných rizík (2Sž/7/2016 z 20.6.2019, 10Snr/1/2017/ z 27.9.2017, 3 Snr/1/2017 z 16.5.2019, 2Snr/1/2016 z 20.6.2019, obdobne aj Nejvyšší správní soud ČR v rozsudku č.j. 7 As 31/2011-101, publ. pod č. 2602/2012 Sb. NSS). Tieto rozhodnutia uvádzal aj žalovaný. Z nich však vyplýva aj záver, že cit: „Preto niekedy pre záver o existencii bezpečnostného rizika postačí zistenie, že je pravdepodobné, že príslušná zákonom predvídaná skutková podstata bola naplnená. Môže to tak byť však len v prípade, že takáto eventualita je najpravdepodobnejším vysvetlením skutkových zistení a že na základe dostupných údajov sa javia byť významne pravdepodobnejšie ako iné do úvahy pripadajúce vysvetlenia.“ Nie je vylúčené, aby žalovaný bezpečnostné riziko vo forme preukázania nečestnosti, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností identifikoval aj u osôb, ktoré s ochranou utajovaných skutočností zatiaľ do styku neprišli, avšak svojím konaním či vyjadrením preukázali nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane iných chránených skutočností, napríklad obchodnému tajomstvu, daňovému tajomstvu, ochrane osobných údajov a pod., a na základe toho bude možné ustáliť, že ich konanie nedáva záruku, že by sa takto nezachovali aj pri ochrane utajovaných skutočností. Tieto okolnosti však musí mať žalovaný v konaní riadne zistené a preukázané.“.

47. Správny súd pri správnom súdnom prieskume napadnutého rozhodnutia vychádzal aj z vyššie uvádzaných východísk. Po nahliadnutí do administratívneho spisu, prihliadnuc na to, že tento tvorí

utajovanú skutočnosť (na ktorú odkazoval aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí), správny súd uvádza, že dôkazy, získané a zhromaždené orgánmi verejnej správy vytvárajú dostatočný skutkový základ pre závery žalovaného, že došlo k naplneniu predpokladov uvedených v § 14 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane utajovaných skutočností. Ako vyplýva aj z napadnutého rozhodnutia, navrhovaná osoba neodpovedala na všetky otázky v bezpečnostnom dotazníku a zároveň žalovaný identifikoval rozpor medzi tvrdeniami žalobcu uvedenými v bezpečnostnom dotazníku a skutočnosťami zistenými podľa listinných dôkazov zaobstaraných v priebehu bezpečnostnej previerky. Nezrovnalosť sa týkala odpovedí na otázky ohľadom disponovania s určitými majetkovými hodnotami a tiež informácií uvádzaných v anonymnom podaní ku komunikácii žalobcu o služobných záležitostiach. Keďže ani následný bezpečnostný pohovor zo dňa 30.04.2021 neodstránili identifikované rozpory dostatočne (zachytené v zázname z vyhodnotenia bezpečnostného pohovoru spracovaného dňa 03.05.2021 i v skrátenom zázname spracovaného dňa 04.05.2021, ktorý podpísal aj žalobca), žalovaný pristúpil k vykonaniu psychofyziologického overenia pravdivosti. Z výsledkov odborného skúmania - psychofyziologického overenia pravdivosti vyhotoveného dňa 15.06.2021 (dátum vyšetrenia 14.06.2021) a z výstupu odborného skúmania vyhotoveného dňa 17.06.2021 (dátum vyšetrenia 16.06.2021), ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vyplýva, že žalobcove odpovede na niektoré otázky týkajúce sa komunikácie žalobcu o služobných záležitostiach, neboli pravdivé. Žalovaný na základe tohto výsledku konštatoval, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí, že všetky identifikované a uvádzané skutočnosti a prvky konania a vyjadrenia menovaného žalovaného hodnotí ako materiálne pre preukázanie bezpečnostného rizika a posúdenie bezpečnostnej spoľahlivosti navrhovanej osoby. Žalobca ako navrhovaná osoba preukázala svojim konaním nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností.

48. Podľa názoru správneho súdu žalobca ako dlhoročný pracovník úradu už mal pred predmetnou bezpečnostnou previerkou vzťah k ochrane utajovaných skutočností. Zároveň z výsledkov psychofyziologického overenia pravdivosti zo dňa 14.06.2021 a 16.06.2021 preukazujú, že žalobca sa odpoveďami vyhodnotenými ako nepravdivými dopustil takého konania, ktoré nedáva záruku, že bude spôsobilý chrániť utajované skutočnosti. Záznamy z vykonania a vyhodnotenia uvedených psychofyziologických overení pravdivosti sú súčasťou utajovanej časti administratívneho spisu a správny súd konštatuje, že poskytujú dostatočný základ pre konštatovanie žalovaného uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie tak nie je nepreskúmateľné, nakoľko v rozsahu prípustnej miery všeobecnosti pomenovania utajovaných skutočností v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zo strany žalovaného, možno po vykonaní súdneho prieskumu konštatovať jeho preskúmateľnosť na podklade utajovanej časti administratívneho spisu. Napadnuté rozhodnutie všeobecne pomenúva dôvody pre neudelenie bezpečnostnej previerky. Z odôvodnenia je zrejmé, aké dôkazy orgán vykonal a akými úvahami bol vedený pri vyhodnotení bezpečnostného rizika. Na značnú mieru všeobecnosti odôvodnenia mal vplyv utajovaný režim každého z relevantných dôkazov. Zároveň možno súhlasiť s názorom, že pre budúcnosť by žalovaný mohol bližšie objasniť druh a rozsah rozporov, ktorých nedostatočné odstránenie viedlo k identifikovaniu bezpečnostného rizika, resp. ku konštatovaniu o bezpečnostnej nespoľahlivosti navrhovanej osoby.

49. Vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa obsahu administratívneho spisu, ktorý bol podkladom na konštatovanie záverov žalovaného o bezpečnostnej nespoľahlivosti žalobcu, zároveň preukazujú, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav a že administratívny spis je dostatočným podkladom pre skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia. Zároveň je správny súd toho názoru, že uvedené dôkazy sú vierohodné, presvedčivé a relevantné vo vzťahu dostatočnému zisteniu skutkového stavu a jeho následného subsumovania pod uvedené ustanovenia zákona o ochrane utajovaných skutočností.

50. Vierohodnosť a presvedčivosť dôkazov možno v prvom rade vyhodnotiť na základe charakteru ich pôvodcu, ktorým bolo zákonom oprávnené pracovisko na vykonanie predmetných psychofyziologických overení pravdivosti, na podklade ktorých došlo k vydaniu napadnutého rozhodnutia. Vierohodnosť nie je spochybnená ani tvrdením žalobcu, že nedošlo zo strany príslušného orgánu k udeleniu poverenia pracovníkovi Akadémie Policajného zboru na vykonanie tohto úkonu so žalobcom. Vyšetrenia boli vykonané Kriminologickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, ktorý je súčasťou Prezídia Policajného zboru, a ktorý je v zmysle platného a účinného organizačného poriadku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky oprávnený na vykonanie na vykonávanie znaleckej činnosti, odbornej a expertíznej činnosť vo vednom odbore Kriminológia a psychofyziologické overovanie pravdivosti. Z výsledkov

odborného skúmania pravdovravnosti žalobcu zo dňa 14.06.2021 a 16.06.2021 vyplýva, že toto overenie bolo vykonané na žiadosť úradu. Osobitné poverenie na vykonanie tohto vyšetrenia konkrétnym pracovníkom nie je zákonnou požiadavkou, ktorá by mohla spochybniť zákonnosť uvedeného dôkazu a jeho výpovednú hodnotu. Vo vzťahu k presvedčivosti správny súd uvádza, že závery o nepravdivej odpovedi sú jednoznačne indikované opakovane pri viacerých odpovediach žalobcu. Správny súd neidentifikoval žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali tieto závery vyšetrení.

51. Relevantnosť týchto záverov vo vzťahu k identifikácii bezpečnostného rizika vyplýva podľa správneho súdu z priamej obsahovej previazanosti pojmov „nečestnosť“ a „nedôveryhodnosť“ vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností podľa § 14 ods. 1 a ods. 2 písm. c) bod 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností. Tento zákon neuvádza legálne definície týchto pojmov. Identifikovaná nepravdovravnosť vo vyššie uvedených oblastiach, ktorých sa týkali otázky kladené žalobcovi počas vyšetrenia pravdovravnosti, vecne priamo spochybňuje zákonom vyžadovanú čestnosť a dôveryhodnosť osoby, ktorá má byť vyhodnotená ako bezpečnostne spoľahlivá. Prítomnosť bezpečnostného rizika v zmysle zákonnej definície je tak logickým záverom zisteného skutkového stavu vyplývajúce z predmetných vyšetrení žalobcu. Úvaha žalovaného nerobí závery, ktoré by sa z obsahu dôkazov myšlienkovito správne nedali odvodiť. Nepriznanie prístupu k utajovaným skutočnostiam v tomto prípade nevykazuje znaky svojvoľne žalovaného.

52. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že neuvedenie konkrétnych utajovaných skutkových informácií, ktoré boli dôvodom na neudelenie bezpečnostnej previerky, resp. na konštatovanie o bezpečnostnej nespoľahlivosti žalobcu, v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a zároveň ani nesprístupnenie utajovaných informácií žalobcovi či jeho právnomu zástupcovi počas samotnej bezpečnostnej previerky, samozrejme predstavuje obmedzenie zásad spravodlivého procesu. Napriek tomu je správny súd toho názoru, že toto obmedzenie v tomto prípade neznamená zásah do práva žalobcu podľa čl. 6 Dohovoru. Správny súd disponuje potrebnou mierou nezávislosti a nestrannosti, mal neobmedzený prístup ku všetkým utajovaným dokumentom na ktorých základe žalovaný založil odôvodnenie svojho rozhodnutia, právomoc súdu zároveň zahŕňa všetky skutkové okolnosti prípadu a nie je obmedzený iba na preskúmanie dôvodov namietaných žalobcom (bod 41 tohto rozsudku), ktorý mal možnosť konať pred súdom a predkladať svoje písomné podania (pozri východiská vo veci Regner proti Českej republike zo dňa 19.09.2017, bod 150 až 162). Zmyslom a účelom súdnej kontroly rozhodovania na základe utajovaných skutočností je predovšetkým zabezpečiť, aby pre rozhodovanie boli použité iba informácie skutočné a vierohodné, nie vyfabulované. Tieto informácie musia poskytnúť dostatočne presný a spoľahlivý skutkový základ pre právne posúdenie veci. Správne súdy v takýchto veciach majú „suplovať obhajobu“ a musia tak namiesto nej overiť vierohodnosť a presvedčivosť skutkových zistení (napr. nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 17/2022 zo dňa 13.12.2023, rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 10 Azs 270/2021 zo 04.11.2021 a sp. zn. 2 Azs 259/2019 z 12.03.2020).

53. Námietku žalobcu o nedodržaní lehoty na vydanie napadnutého rozhodnutia v zmysle § 27 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane utajovaných skutočností správny súd zamietá ako nedôvodnú. Keďže sa konanie začalo dňa 20.11.2020, lehota na ukončenie previerky mala uplynúť dňa 20.02.2021. Následne bola lehota predĺžená podľa § 27 ods. 3 zákona o ochrane utajovaných skutočností do 20.05.2021. Až rozhodnutím zo dňa 24.05.2021 bol žalobca zbavený mlčanlivosti v zmysle jeho vlastnej námietky pred vykonaním vyšetrenia pravdovravnosti. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 07.09.2021. Možno konštatovať, že žalovaný odôvodnil posun v termíne vydania napadnutého rozhodnutia objektívnymi skutočnosťami týkajúcimi sa nemožnosti realizovať úkony včas pre protipandemické opatrenia z dôvodu ochorenia COVID-19, z dôvodu žiadosti žalobcu o jeho zbavenie mlčanlivosti a z dôvodu analýzy informácií vyplývajúcich z anonymného listu, ktorý bol zachytený v záujmovom prostredí a záznam o ňom zo dňa 01.04.2021, ako aj následné úkony k jeho overeniu, sú obsahom utajovanej časti administratívneho spisu. V tomto smere správny súd súhlasí so žalovaným, že ide o lehoty, ktoré majú len poriadkový charakter a ich prípadné nedodržanie nemá vplyv na právnu pozíciu účastníkov konania a na zákonnosť rozhodnutia, osobitne ak bolo v konaní potrebné zohľadniť a vysporiadať sa aj s námietkami predloženými žalobcom.

54. Vychádzajúc z administratívneho spisu správny súd uvádza, že žalobca nevzniesol námietku zaujatosti počas konania. V žiadnom z výstupov psychofyziologického overovania pravdovravnosti nie je uvedená poznámka o námietke tohto druhu, subjekt s vyšetrením súhlasil a v administratívnom spise

správny súd nenachádza žiadny iný doklad, ktorým by žalobca vzniesol takúto námietku počas konania. Daná námietka tak môže byť snahou o dodatočné spochybnenie procesu, ktorú však žalovaný nemal možnosť počas konania vyhodnotiť a prípadne prijať potrebné opatrenia. Daný žalobný bod je zároveň koncipovaný všeobecne vo vzťahu k pracovníkovi vykonávajúcemu previerku. Z výstupu odborného skúmania vyhotoveného dňa 15.06.2021 (dátum vyšetrenia 14.06.2021) a z výstupu odborného skúmania vyhotoveného dňa 17.06.2021 (dátum vyšetrenia 16.06.2021) vyplýva, že skúšku vykonala tá istá osoba, pozorovateľom skúšky bola v každom prípade iná osoba a kontrolu výsledkov vykonala tretia osoba rovnaká v oboch prípadoch. Celkovo na vykonaní overenia pravdivosti a vyhotovení písomného výstupu výsledkov daného skúmania tak participovali 4 osoby. Je povinnosťou žalobcu, zastúpeného právnym zástupcom, aby svoje žalobné námietky formuloval konkrétnejšie (samozrejme s prihliadnutím na utajovaný charakter niektorých informácií, ktorými žaloba disponuje). Rozhodnutie zároveň vydal riaditeľ úradu, ktorý sa stotožnil so zisteniami vyplývajúcimi z dôkazov zabezpečených do administratívneho spisu. Vzhľadom na výpovednú hodnotu týchto dôkazov a dodatočný vznik podozrenia žalobcu o existencii zaujatosti (keďže ju neuviedol počas konania), vyhodnotil správny súd túto námietku ako nedôvodnú.

55. S poukazom na vyššie uvedené dôvody správny súd dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná, a preto ju s poukazom na ustanovenie § 190 SSP zamietol.

56. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobcu požadovať, aby žalovanému nahradil trovy konania.

57. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).